

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kézfiratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDÉK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz nordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félre . . . 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díj:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

A nagyenyedi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság évi rendes közgyűlése.

A nagyenyedi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság évi rendes közgyűlése folyó február hó 12-én tartotta az újváros háza tanácstermében dr. Magyar Károly elnöke alatt a részvénytársaságok élénk érdeklődése mellett.

Ezen közgyűlést elnök a következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt takarékpénztári közgyűlés.

Rövid két hó múlva megint szerencsés vagyok a helyről intézetünknek tanácskozára igen szépszámmal összegyűlt részvényesek a legmelegebben üdvözölhetni. Két hóval ezelőtt jóvendébeli működésünknek szélesebb szilárdabb alapot vetettünk s határozottabban körülírtuk teendők formáját és határait, most a múlt jelesen a közlebről elenyészett év ügyeit kell felsorolnunk s az elért pénzügyi eredményről tüzetesen, határozott tettelekben beszámolnunk. Anyit előre is jelezhettek, hogy mérlegünk ez alkalommal is annyira kedvező, hogy panasza nincs okunk. A hozzánk hielért fordult hitelképes közönség igényeit lennakkad nélkül kielégíthettük, az őrszünkre bízott megtakarításokat, sőt nagyobb összegű betéteket is mindig képesek voltunk felelnünk visszaadni akkor, mikor arra szükségük volt. Eddig nem volt reá szükség, de jövőben aligha nem lesz célszerű ezt a nagy szabadságot más pénzintézetek módjára határozottabban mederbe terelni, s kamatozás tekintetében is különbséget tenni a bizonyos összeget meghaladó betétek közt a hosszabb, vagy rövidebb elhelyezési idő szerint.

Közéletünk az élvezet közbéke dscára a közállapotokkal való elégedetlenség, ideges ingerlakenységre valló eredmények jellemzik, melyek a törvényhozási munka meddőségében tüközödoek vissza, felbátorítják a hazaelenes áramlatokat s hátravetik közgazdasági fejlődésünket. E sivárság közepett csupan a pénzügyi rendezés képez örvendetes kivételt, s ez is mennyire vöntatva halad! Országunk viszonyai gazdasági tekintetben sem voltak örvendetesek. A közepes vagy éppen gyenge gabona és bortermeés dscára, a gabona ára egyre hanyatlik s a bor sem keresett cikk. Magyaragbonát alig visznek ki, de olaszbort tömegesen hoznak be a mi kis forgalom mégis lett volna, annak a berontott cholera terjedésének megakadályozása végett kellett bekilyót vetni a labára.

Az ötlethiány miatt sok oly pénz folyt be hozzánk, mely egyebütt nem talált jövedelmező beruházást. Ezt

csak részben tudtuk kikölesönözni, hanem kénytelenek voltunk más pénzintézeteknél az általunk fizetendő olcsóbb kamatra elhelyezni. Az ebből eredhető veszteséget ellensúlyozta a növekedett forgalom, mely fokozott munkásságot követelt tisztvieleinktől, kik csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudták végezni a hivatalos napokon a mulhatatlanul szükséges kezelési teendőket, a részletes elkönyvelési, s nyilvántartási munkát a hivatalos órákán kívüli időben maradtak. Ezen fokozott munkásságnak köszönhető, hogy a torlódás sennek nyomán a zavar elvult kerülhető, annyira, hogy szorgalmas felügyelőink a tételtől, tételtől történt szakszerű átvizsgálás alkalmával csak lényegtelen tévedési hibákra akadtak, melyek nyomban ki is igazítottak. A napi zárlatokat az igazgatóság tagjai szorgalmasan ellenőrizték, s mindig azon örvendetes eredménnyel, hogy a pénz szambavételekor csak krajcárokrarugó eltérések mutatkoztak. Az igazgatóság hatóelőrelátással járt el a kölcsönök hitelképességének mérlegelésénél, s azon volt, hogy a hitelle érdemes felek igényeit előzékenyen és lehető gyorsan elágitse ki, s a hol e célt elérni nem lehetett, mindig szivesebben élt az intessel s figyelemzetéssel, mint a félre néve káros perlekedéssel. A tisztelt közgyűlés jóváhagyásának reményében intittatva érzem magamat az intézet tisztvieleinek, igazgatóságának a felügyelőbizottsági tagjainak a derekasan végzett munkáért elismerő köszönetet mondani.

Rövid visszapillantásom nagyon hiányos volna, ha vesztésünkről is meg nem emlékezném, értem azon vesztéséget, melyet id Gaspár Janos kir. tanácsos tanfelügyelő váratlan elhalálózásával szenvedtünk. Az elhunyt nemes emberbarát, intézetünknek legrégibb buzgó tagja s mindig jóakaró támogatója volt. Banne közéletünknek oly tiszteletreméltó alkja tűnt el az élők sorából, kinek helye sokáig fog betelületlen maradni, s kinek elhunytá mindig fájdalmas érzéseket fog felkelteni mindazokban, kik szerencsések lehetnek őt közlebről ismerni. Áldás emlékére!

Ezzel a nagyenyedi Takarékpénztár részvénytársaság rendes évi közgyűlése megnyitott.

Levelezés.

Abrudbánya, 1893. febr. 13.

Képviselő választás.

Abrudbánya—Verespatak követválasztó közönsége, a központi választmány elhatározása folytán f. év február

hó 21-én követválasztás elébe néz; ezen alkalomból kifolyólag a helybéli szabadelvű párt lelkes elnöke Pálffy Sámuel. f. év február hó 12-én a helybéli szabadelvű párt híveit a „Vadász körhöz” címzett vendéglő helyiségébe egy párt értekezletre hívta meg, s így a szép számmal egybegyűlt választóknak Képes Ferenc, mint a szabadelvű párt jegyzője előadta, hogy miután ő felsége a király jelenlegi követünket Lukács Lászlót pénzügyi államtitkárává kegyeskedett kinevezni, hivatalából kifolyólag a megbízást, melyet ezelőtt két és fél évvel megajándékozta, ismét a választó közönség kezébe teszi le, s így itt az idő, hogy a szabadelvű párt követjelöltől gondoskodjék, s miután pedig méltóságos Lukács László volt képviselőnk már annyi érdemeket szerzett e sokat szenvedett város szellemi és anyagi érdekei helyre állítása körül, hogy a választó polgárok csak szeretettüknek és ragaszkodásuknak adnak kifejezést, midőn ismét Mélt. Lukács Lászlót követjelöltül lépteti fel és annak elfogadására kéri fel.

Képes Ferenc urnak ezen lelkesítő szavai után a szép számmal egybegyűlt választó közönség éljenzések között Mélt. Lukács László urat követjelöltül kiáltja ki s a követjelölés elfogadására való felkérésre egy 10 tagu bizottságot, választók, hogy a testvér Verespatak szabadelvű part által választók 10 tagu bizottságával egyetértve az idő rövidége miatt írásba kérjék fel.

Ezek után az értekezlet Lukács László életése mellett szép rendben eloszlott.

Szekely Albert.

Verespatak, 1893. febr 15

Az új városháza. Kölcson. Önképző tüzoltó egylet. Bál. Képviselőválasztás.

Az új városháza felépítésének terve lényeges és szerencsés változás alá jött. Ugyanis nem a régi városház telkére, (melynek rossz a talaja, fekvése is magas, szonkivül a főbejárat előtt egy elhagyott bányá ürege dísztelenedett volna), hanem azzal szemben levő Damó Vilmos féle nagy és igen szép telken fog felépülni, közvetlen az ut mellett és nem csak irodai, szolgabiroi iroda, jegyzői lakosztály leendő bele építve, hanem fészolgabiroi lakosztály is.

Az utóbbi építkezés azért határozottat el, mert a Damó Vilmos féle telken levő ház teljesen lebontatik s a fészolgabiro lakás nélkül maradna s alkalmas helyiséget e célra igen bajosan kaphatna Verespatakon.

TÁRCZA.

Hamvazó szerdán.

Költemény prózában.

Az én egyházam nem kívánja tőlem s én mégis hintem fejemre a hamut, mosom kezeimet és — vezeklek. Bűnös vagyok, érzem. Megrendül bennem az a bizonyos belső ember; reszket a másikkért, a külsőért.

Agyamban, mint méhkasban a méhek, zsonganak a gondolatok. Megelevenednek lelki szemeim előtt az elmúlt napok, mint a sírok halottai a végítélet napján (a prophetiak szerint).

Szűgyenkezve látok itt egy hibás tettet, ott egy halogatott vagy elmulasztott jöteleményt . . . és lehajtom fejemet és szánok és bánok sok olyant, a mit tevék és sok olyant, a mit elmulaszték . . .

Kitekintek az ablakon. A nap melege olvasztja a havat s azok a tiszta, fehérruhás pelyhecskék az ut saráral vegyülve, szennyes hullámokban hömpölyögnek tova.

Miért van sok olyan a világon, a mi, mint e pelyhek, ha nap süt rá, ha az igazság napja veti rá sngarát elveszti tisztaságának látszatát?!

Töprengés szállja meg lelkemet és tusázom önmagammal a világ rendje fölött.

Miért, hogy bűnben születik minden ember? Miért, hogy nem tudjuk eldobni magunktól e gyászos-átkos örökséget? Miért születünk mindnyájan Ádámnak, vagy Évának? Miért vagyunk csak emberek mi, emberek?!

Nem találok kulcsot e titokhoz. Gyarló lelkemet hány-

torgatja a kétség; miért kell ennek így lennie? Hát jól van ez így?!

Feltámad s hatalmas kérdőjelként győzőr az öök, nagy alternatíva: „lenni vagy nem lenni!” — Hát érdemes-e küzködni a lét hullámain, hát érdemes-e élni, ha magasabb eszméink, ideáljaink, ha tisztultabb vágyaink soh'sem érik el a teljes sikert, a fénylő mocsoktalan tisztaságot? Hát érdemes-e élni azzal a tudattal, hogy a bűnösség árnya nyomunkban jár szüntelen, hogy magunktól teljesen a szennyet nem hagyhatjuk el, bármennyire is övjuk magunkat?!

Érdemes-e élni, tudva, hogy lelkünkön már a bölcsonél ott a fekély s habár kezdetben csak parány, de idők telvével vésszes betegségg, halálérdemlő bűnös válik?!

„Lenni vagy nem lenni?!”
Gonosz szellem suhan el fejem fölött s mint vak éj rémítő villáma, rezegtet meg egy gondolat fölvilánása. Ez a pillanati fény azonban még félelmetesebb az előző gondolatok tötéségénél.

Miért a kétség? Felre a megoldhatlan talánnyal! Vessük magunkat a mindennapi tömeg árájába! Ha bűnre születünk, ha a végzet keze kikerülhetetlenül súlyosodik reánk, — hát jól van! éljünk . . . éljünk, a mint lehet! . . . éljünk . . . b ü n ö s e n !

Nagy Isten! hová tévedtem! Mily undorító ez a gondolat!

Undort kelt — és mégis! Akad-e vajjon minden ezer ember közt bár egy, a ki ne e gondolatot valószínű meg életébe tudatosan, avagy meggondolás nélkül? De — többet mondok — az az egy is nem vívódik néha e gondolattal? Hiszen a gyatra emberi fő oly könnyen megtalálja hozzá a megokolást!

Éljünk, a mint a sors rendelé! Bolond dolog olyanra törtöni, mit ugy sem érhetünk el. Bizonyoságot nyujt rá a szentírás is: „Nehéz dolog az östötke ellen rugdalózni!” Miért választani a nehezebbet, a lehetetlen?!

Bolond dolog!
Am én nem bánom, ha e tekintetben rám mondjátok ezt a sujtó sértő nevet; nem bánom, ha ábrándozó balgatagnak tartatok, midőn szabadulni akarok elevenen a bűnök láncától! Nem bánom! mert a lokemen átviharzott gondolatok felhői elsimultak immár s lényem nemebb fele fölött tisztán ragyog az ég, homlokán tündöklő vezéresillagok, örök igazságok:

„Van Isten! a ki bölcs és szereti az embert! a ki, a mit elvégez, jól és javunkra cselekszi! a ki, ha a bün fiaivá is tön, kész megtisztítani és saját gyermekivé tenni! a ki maga rendelé a küzdést is föladatunkul! — Tehát csak előre! Küzdve küzdj! Ne esüggadj! Célt ha e földön nem is érsz, de igen . . . ott, fejen a jövő életben!”
Oh mily ragyogó vezéresillagok! Mily jó alattuk haladni!

És mégis! . . . hányszor térünk idegen ösvényre? hányszor veszítjük el szem elől e csillagokat s élünk gyarlón, bűnösen!

Bűnre halmozunk bűnt! . . .

Végigtekintek a leélt napokon . . . hamut hintek fejemre, megszagatom ruháimat, szánom-bánom bűneimet. Vezeklek.

Mea culpa! . . . mea culpa! . . .

B. Józsa.

S a mi a legszebb ezen változtatás semmi költség-többletet nem okoz, mert: az új telek ára a régi telek és a Damó Vilmos féle ház anyagából bőven megtérül, s a főszolgabíró lak felépítése sem okoz nagyobb költséget, mert a régi terv nagy szabályok kis méretűre kicsinyített, a nélkül, hogy azok szépségükből célszerűségük, valamint veszítenének, sőt a kapandó házbér a város jövedelmét szaporítani is fogja.

Az új városháza 16,500 frtba fog kerülni, melynek fedezésére egy 12,000 frtos kölcsönt határozott felvenni a képv. testület, még pedig oly formán, hogy minden évben 1000 frt térítessék vissza részint kamat, részint tőke törlesztésben. Ha a terv felsőbb helyt is elfogadjatik, úgy a városháza még ez év folyamán fel fog építtetni s városunk egy szép középülettel gazdagabb és díszesebb lenni.

Az önkényes tüzoltó egylet is meg alakult f. hó 5 én. Már eddig mintegy 40 tagból áll, s mint a nagyrészt közből kivételként lehet a tagok száma tekintélyesen fog gyarapodni. — Főparancsnok: Imreh Károly; alparancsnok: Jánky Kálmán; segédtsz.: Ebergényi Sándor; szakparancsnok: Krisai Károly és a többi különböző állásokat Jánky Gy.; Gruber Vilmos; Áron Bálint; Bartha Ferenc; Obréger Dávid és Schiffbáner János urakkal töltötték be.

A tüzoltó egylet 12-én igen sikerült bált rendezett kaszinó termében. A francia négyest 60 pár táncolta. Intelligens osztály is igen szépen volt képviselve. A mulatság közel 100 frt tiszta jövedelmet hozott az egyletnek, mely tekintve a szerelvények nagy árát — igen jól fog a kezdet nehézségeivel küzdő egyletnek.

A képviselőválasztás 21-ére van kitűzve, mint az előjelekből ítélni lehet egyhangulag fog Mót. Lukács László államtitkár ur megválasztani, ambar mint minden választásnál, úgy most is sok mende monda járja különösen az, hogy népszerű képviselőnkkel szemben egy más ellenzék (neve nem tudható) akarnak felléptetni. Ha ez igaznak bizonyulna, ez esetben a beugratott ellenzék jelölt urna sorsa egy cseppet nem volna irigylésre méltó, mert szegény operetti alakká és a választáskor kámforra válna, lévén most Abrudbánya és Verespatak intelligens választói között oly testvéries egyetértés, hogy azt senki, de senki megbontani képes nem volna.

r. l.

Bál a Hegyalján.

A fenti cím már magában garantirozza a sikert, mert hol lehet kedélyesebben mulatni, hol lehet szívélyesebb vendégszeretet találni széles vármegyében, mint éppen a Hegyalján, s ha annak intelligenciája egy nemes céltól vezéreltetve összegyűl a központon Magyar-Igenben, hiányozhatik-e ott a siker?!

Nem is hiányzott, mert a hegyaljai ifjuság által Magyar-Igenben az ottani Emke leányiskola javára e hó 4-én rendezett tarisznyás táncvirágom anyagi és erkölcsi sikerével teljesen meglehet elégedve a rendező bizottság, mely élén elnökével Csuka Domokos stb. főszolgabíróval mindent elkövetett — még fáradhatatlanul táncolt is, mi a más bálók rendezőinél ritkaság — a siker érdekében.

A leányiskola izléssel feldíszített nagy terme 9 óra-
kor élénken és élő példakkal demonstrálta, minő viruló és szép menyecskeké, leányokká kell fejlődniük a falai között tanuló kis lányoknak. Mert e végből kivághatnának — maguknak követésre méltóbb példát barnában Csuka Domokosnál, Köblös Erzsikénél, dr. Dobozenél, Veress Blankánál, — szökében Vadadi Lacinénél, Balogh Dezsőnél, Sükösd Gerónénél, a Balogh nővéreknél, Czövek Róbertnél s én jó Istenem! hogy tudná egy szegény reporter mind felsorolni, hiszen a sok szépség szemét úgy elkápráztatja, hogy végül a szökét barnának, a barnát szökének nézi!

Jobb lesz egy kis névtárt állítani össze, hadd keressék meg aztán eszményképüket a kis lányok maguk, ez idő szerint sorban még csak a nők közül!

A már említettekön kívül jelen voltak rakott tarisznyával Gergely bácsi és Kati néni, (talán csak nem kell külön odatenni; hogy Vadadi Sárdó), ugyan onnan Veress Sándorné lányával, Bothos Dénes és neje, Czövek Róbert és neje, Czelnáról Balogh bácsi kedves nejevel és népes családjával, Bodóházi (kitűnően felszerelt pincelakkokkal), végre a m. igeniek, a háziak, Köblös főszolgabíró családjával, Balogh Dezső nejevel és bájos sógorasszonykájával, Szabó Erelka az unjonnan kinevezett és sokat ígérő tanító stb. stb.

A vármegyei központi tisztikar mely olyszívesen megy mindig komissióba a Hegyaljára, szintén képviselve volt Tóth Miklós árvaszéki elnök és családja, Szász József főszolgabíró, Kontz Albert pénztárnok és Horváth Miklós főszámvevő személyében.

A táncokat 20 pár a legnagyobb animoval járta éjjelután 1 óráig. mikor is tarisznyák dus tartalma terékre készült, izletesen elrendezve a fáradhatatlan gazdasszonyok dr. Dobozy Vilmosné és Balogh Giza által. Hajnali 3 órai volt, mikor a számos humoros toasztal és kitűnő hegyaljai borokkal fűszerezett vacsora után a vidám társaság ismét tánra perdült, mely üdvös foglalkozásban

reggel 7 óráig nem is hagyta magát zavartatni. Ekkor a nők egy kellemesen töltött éj emlékével távoztak, míg a férfi társaság egy kis korhelyesre, namég egy kis (?) solid pótmurira együtt maradt, mi hogy rendben foljon le, a szabályok szigorú szem előtt tartása mellett korhely elnököt is választott, kinek nevét tekintettel tisztességre nem árulom el. (miután azonban mindenki Konez Albert barátunkra fog gondolni, megsgom, hogy nem ő volt). Az ilyen pótmuriert az aszonyok rendesen haragudni szoktak, ez esetben azonban megbékélnek, ha tudomásukra hozom, hogy egy Sükösd Gerő által előadott dal utáni tányérozás 10 frtot juttatott az iskola javára.

Sokat, nagyon sokat lehetne még erről a minden ízében magyaros, kedélyes mulatságról, de a szerkesztő azt mondja esit! elég! unnes több helyem s még csak annyit engedidejegyeznem, hogy a bál tiszta jövedelme a fentebb megjelölt célra 35 frt s hogy akadtak nemesszívű felülfizetők is, kiknek nevét a rendezőség hálás köszönete mellett következőkben hozza tudomásra: dr. Szász Károly 8 frt, Szalmen Frigyes 3 frt, Slafkovics István 3 forint, Csuka Domokos 3 frt, Bakcsy Endre 2 frt, Kontz Albert 1 frt, Horváth Miklós 1 frt, Czövek Róbert 1 frt, Balogh Ödön 1 frt, Falöp György 1 frt, Bakcsy László 1 forint, Szekelyhid 20 kr.

Vizakna utcai lehető tekintettel a város multjára, állandó nevezettel látandók el!

Irta: Szentkatolnai Bakk Endre.
(Folytatás)

XXXVII. C i g á n y f o g a d ó u t c a, — ifj. Juon Greavutól a Sztrigojezáig. — Hivatott Juon Banu utcának, Vasília Vaku — és Hentes Nikuláj utcáink is; legismeretesebb neve Hentes kijáró. — 1673 tájt a cigányok ennek tájékán laktak, mivel akkor a város felső-réze itt végződött; az ezen földi rész kenderes, káposztás, stb. volt, — a mult század közepétől települt be az itteni hely Vasília Vokutól az ördögök árkaig, s azontul is.

XXXVIII. K e n d e r e s u t c a, — Vojna Lázártól az ördögök árkaig. Itt régentén kenderes volt. — Itt volt az alsó felében Szász Janos és Timár József stb. mások majorja is 1831 tájt. — Miért a románok „Uitca la Domnuj Szász”nak is nevezték.

XXXIX. M á g i u t c a, — mely Szávu Luka utcának is nevezték. A hosszu utcából ezen át lehet menni a Sztrigojéba, innen Mágra.

XL. F e l s ő k ö z é p u t c a, vagy Felső kisutca, Bukur Flori utca, — Dregies Szávutól az ördögök árkaig.

XLI. F e l s ő k á p o s z t á s u t c a, — az ördögök árka hídőli Lannosán Juonig — Nagyrákon tali utcának (peste Peru el mare) ördögök árka: uti utcának sőt némelyek Vajdakut utcának is hívják. — Itt, az úgy nevezett felsőváros végén levő káposztás hely, a románoknak kiosztott házhelyeknek, mindegyiket 21 magyar forintban számítva, 1797—1798 ban (városi prot. XI. p. 371. nr. 6.)

A városi jegyzőkönyvek megemlekeznek több más alkalomról is, midőn Vizakna a város felső részében különböző helyeken házhelyet osztott ki; mik a fennemlítetttekkel együtt, nemcsak egyes utcák képződési idejét, — hanem azt is mutatják: hogy mely időtől fogott szaporodott meg a románság Vizaknán.

II. J ó z e f c s á s z á r a l a t „mintegy 33 oláh paraszt ujházások számára elrendeltetett, hogy házhely osztassék ki ingyen”; — ki is osztott, de később 1784-ben a város elrendelte, hogy bizonyos összeget fizessenek a kapott házhelyekért.

„1796. febr. 16-án Nyikulaj Bobes kapusában, hol az oláhok káposztása volt Petru Kál melle t pénzért házhelyek adtak az oláhoknak.

Legkivált 1801-ben osztott ki a város igen sok házhelyet. — Mely évben máj. 20-án elégvén a város majdnem egészen, — utcai nagy átalakuláson mentek keresztül; kiküldött bizottság által megnyitattak s lehetőleg egyenesített tetettek (Prot. 1801. p. 675.) — 1834-ben minden nem használható kapus bezárattott; 1848. febr. 18-án más városok példájára a város házai numerizáltattak; 1868. febr. 27-én, az 1848-tól fogva épült házak is numerizáltattak, melyek új telken épültek; újabbban egy pár évvel ezelőtt hasonlóan rendbeszedettek a házszámok.

A város utcai nemcsak állandó illó és minden tekintetben megfelelő elnevezéssel látandók el, — hanem minden utca szegletére az utcát jelző tábla is helyezendő; a min az utca nevén kívül azon utcában levő házszámok legkisebbike és legnagyobbika is kiirandó ily formán:

F ü r d ő - u t c a.

Ház-szám 95 — 129.

Egy szóval, — megvagyok győződve, miszerint Vizakna képviselőtestülete és tanácsa az utcák elnevezése, táblakalki ellátása s kikövezése tekintetében is elérkezett-

nek tartja az időt és hallja az előrehaladó kor intő szavát: „Tenni és tenni kell!” ...

Vége.

Vegyes hírek.

— XIII. Leó pápa jub leuma alkalmából vasárnap dunapélyes istentisztelet lesz a r. cath. templomban.

— Krismanics Vilmos honvéd zászlóalj parancsnoknak és kedves nejeének Lugosra, új államás helyre való eltávozása társadalmunk körében élénk sajnálkozást kelt. Azon köztjzseletnek és szeretetnek, melyet a derék család kiérdemelt, kiváló jelölül szolgált azon díszes banquette is, melyet városunk színe java rendezett a „Két hattyú” szállodában szombat este, melyen férfiak és hölgyek egyaránt siettek rokonszenvéket kifejezni.

— Tarcsai m. kir. honvéd őrnagy, a helyben állomásozó zászlóalj új parancsoka, kit már eljövetele előtt megelőzőtt jó híre, elfoglalta állomását.

— Rákosi Bálint megyei állatorvos meghalt! Megdöbbentő hatással futotta be a gyászír városunkat pénteken reggel. És e hír — fájdalom — való. Rákosi, ki igen munkás, derék ember volt, éppen a vasuti állomásra indult s utközben rosszul érezve magát, megvárta a Munkácsi szálloda fiakerét: A kocsis egyszer hátralekintve észrevette Rákosi rosztétet s gyorsan házához viszsza hajtatott. Még maga vetette le felső kabátját, s övéinek, kik orvosért akartak küldeni azt mondta, hogy hagyják el, mert jobban lesz. Ágyára dőlt le s dr. Varró László m. jegyzőért küldött, ki azonnal ott termétt, de már haldokolva találta. Rövid pár perc alatt szélhűdés fejezte be a különben erőteljes, mértékletes férfi életét. Rákosi ki orvosi pályára készült és diplomás orvos sebész volt, a 60-as évek végén vármegyénk segélyével képezte ki magát állatorvossá. Ez időtől fogva folyton szolgált a megyét s később mint orvos Nagyenyed várost is. Mindkét szakmájában alapos gyakorlatot szerzett s s különösen Enyed szegényei hálás emlékekkel lehetnek iránta. Alelőke s buzgó tagja volt a n.-enyedi dalkörnek, mely korozott helyez koporsójára s méltán fogja meggyászolni. A n.-enyedi casiuónak is gazdája volt. A megyei tisztviselők szintén koszort helyeznek régi kartársuk koporsójára. A gyászír így hangzik: Özevgy Rákosi Bálintné szül. Csoma Károlynak, a maga és édes anyja, özv. Kövér Józsefné; továbbá az elhunyt sógorai: özv. Rákosi Lőrinczné és leánya Rákosi Pirokska, — Kövér Ida és férje Diemár Károly kir. ügyész és gyermekei: Ernő, Mariska, Irén, Gyula. Emil és Kál; az elhunyt nagybátyja: Rákosi József és neje; az elhunyt sógora Csoma Ferencz, valamint a közelebbi és távolabbi rokonok nevében, — mélyen lesújtva tudatja, hogy a szerető férj, a legnemesebbszívű sógor és rokon, RÁKOSI BÁLINT, Alsófehérvármegye központi állatorvosa, Nagyenyed város volt orvos, f. hó 17-én reggeli fél 9 órakor, életének 46-ik, boldog házassága 21-ik évében, váratlanul elhunyt. Az ideálison nemes rajongással csüngő, életerős munkás fárfiak hivatása gyakorlatában állta uttáj a kérihetetlen halál s szerető családjára már csak romjaiban kapta vissza őt — ki egész életét, lelkének minden gondolatát, szívének minden dobbanását övéinek, jó barátainak, a szenvedő emberiségnek, s a közügynek szentelte. Földi maradványai a halottas háztól az ev. ref. szertartás szerint tartandó rövid ima után f. hó 19-én vasárnap d. e. 10 órakor fognak a harii családi sirkertben örök nyugalomra elhelyezés végett elszállíttatni. Béke poraira! Nagyenyed, 1893. február hó 17-én. — Éppen e sorokat irtuk, midőn a következő megható levelet vettük: Tekintetes szerkesztőség Rákosi Bálint halálával a „szegények” is igen nagy veszteséget szenvedtek. Igaz részvétüknek kifejezést adandó — gyűjtés utján — szerény koszort helyeztek az elhunyt koporsójára, „a nagyenyedi szegények — jölekkü orvosoknak” Az összegyűjtött krajcárokból fennmaradt 2 frt 30 kr. mely összeget ide mállékelve, körjük tisztelet-s Szilágyi Farkas ur kezéhez jutni, hogy a szegény gyermekek felségélyezésére fordíttassék. Alázatos tisztelettel, Nagyenyeden, 1893. febr. 18. egy szegényember. — A 2 frt 30 krt illető helyre juttattuk.

— A n. enyedi dalkör estélye f. hó 11-én a farsang egyik legsikerültebb mulatsága volt. Igen szép közönség gyűlt egybe a díszesen rendezett teremben, mely méltó kíváncsisággal várta B o r s a i Samunak, a főiskola derék énektanárának a kolozsvári színpadon már szép sikerrel előadott „Szoknyás hősök” című operettjéből vett részletek bemutatását. Ha a közönség tetszés nyilatkozatait és emelkedett hangulatát jó irányadón vehetjük, bátran állíthatjuk, miszerint Borsai műve méltán arathatott szép sikert, mert pl. a nyitány s a romance méltán sorozható zeneirodalmunk érdekesebb művei közé. Különösen ki kell emelnünk Will Károlyné ō nga énekét, mely a hang szépségével, erőteljével és művészi előadásával zajos tapsokat keltett. Az estélyt vidám tánc fejezte be.

— A világ legnagyobb pénzintézete. A nagy Őceanon tul fekvő ugynevezett új világrész, hatalmas ipari és kereskedelmi alkotások tekintetében rég tulszárnyalta

a vén nem es már — intézte dolgába már eg valóság nál és hangozt daut a ben val pénzala kedveér ségvetés ősszegg pozans vezetén pedig s hogy — egyedül rugó u összesz 3,604,9 a MUT 195 mi e káprá mert tu sitó-társ melynek biztosítá mind a teles. E lókat bi veert ne 1890. é 18 élel 750% n dül: 15 gok egy é egyed volt. Ső 153 mi nak, a gyona ási arán hogy őt sebb — példánl A. Tiva jat e M kevesebb tirába, a tek. Há sen biz kolo sza A MUT tán köl nálfogv nádoro osztatik szokatlan melyek igazgató tőséggel —

Igaz az előző

a vén Európát. A biztosítási ügyterén is, mely különben nem csak a közgazdaságnak, de a civilizációnak is immár — egyik fontos tényezője, az amerikai kolosszális intézetek mellett az európaiak, legalább tőke és forgalom dolgában szinte eltörpülnek. A millió szám, mely nálunk már egymagában is is csodálatos tisztelet gerjeszt, odaát valóóság tömegében van csoportosítva egyes vállalatoknál és intézeteknél. Magyar föltek egészen csodálatosan hangoztatják az a hivatalosan konstatait tény, hogy például a MUTUAL életbiztosító-társaságnak, mely különben valamennyi hasonlónemű intézet között a legóriásibb, pénzalapja körülbelül 826 1/2 millió franc. A kuriózum kedvéért megemlítjük, hogy magyar állam ez évi költségvetésében az összköltségek körülbelül ugyan ekkora összeggel vannak praeliminálva. Belemérészkedve az impozáns számok birodalmába, melyek a MUTUAL szervezetének, úgy szólván várát alkotják, azt találjuk, még pedig szintén hivatalosan megerősített adatok nyomán, hogy — ez éppen félszázad óta fennálló társaságnál — egyedül a múlt 1891. esztendőben 893 millió francra rugó új biztosításokat kötöttek s ezzel együtt a MUTUAL összes biztosítási állományát 1892. évi január hó 1-én: 3,604,940 francot fizetett ki. Csinos összeget képvisel a MUTUAL múlt évi bevétel is, mely kerek számban 195 millió franc volt. E mellett újra megjegyzendő, hogy a káprázatos adatok teljesen pontosak — és hitelesek, mert tudvalevő dolog, hogy New York államban a biztosító-társaságok szigorú állami felügyelet alatt állnak, melynek gyakorlásával törvény által egybehívott állami biztosítási hatóság van megbízva, mely bizottság egyszersmind a tartalékok biztos befektetése fölött is őrködni köteles. E bizottság pedig az említett adatokat, mint valókat hitelesítette. Egy kis összehasonlító statisztika kedvéért nem érdektelen annak felemlítése, hogy míg az 1890. év végével a Magyarországon és Ausztriában létező 18 életbiztosító-társaság együttes biztosítási állományát 750 1/2 millió forintot tett ki, addig a MUTUAL-é egyedül: 1595 1/2 millió forint, a magyar és osztrák társaságok együttes biztosítási alapja 188 1/2 millió a MUTUAL-é egyedül 367 1/2 millió forint, tehát még egyszer annyi volt. Sőt a MUTUAL pénzalapja az 1890-iki év végén 153 millió forinttal nagyobb volt, mint az angol banknak, a világ leggazdagabb bankintézetének összes vagyona. Hogy a MUTUAL üzlete miképp öltethet ilyen óriási arányokat, ennek magyarázata egyrészt abban van, hogy ötven éves fennállása óta mindig a legbiztosabb és legbiztosabb intézetnek bizonyult, úgyhogy például a new yorki osztrák-magyar főkonsul, Hufemayer A. Tivadar ur, midőn saját magát és családja négy tagját a MUTUAL-nál biztosította, egyszeri díj fejében nem kevesebb, mint 3 millió francot fizetett a MUTUAL-pénztárba, a legnagyobb életbiztosítás, melyet valaha kötöttek. Három milliót pedig az ember bizonyára csak teljesen biztos helyen tehet be. Második titka a MUTUAL kolo szalis sikereinek az intézet kölcsönösségében rejlik. A MUTUAL ugyanis nem részvénytársaság, hanem tisztán kölcsönösségen alapuló vállalat, melynek az arányoknál fogva óriási nyeresége, nem részvényesek zsebébe vándorol, hanem egyes-egyedül maguk a biztosítottak között osztatik szét. Érdekesnek tartottuk ezen, nálunk egészen szokatlan adatokat a közönségnek tudomására hozni, a melyek a jelen pillanatban, a midőn a MUTUAL vezérigazgatósága Erdélyben is szervezkedik, különös jelentőséggel bírnak.

— Feltűnést keltő röpirat jelent meg a napokban dr. Róth Adolftól, ki egy fővárosi testgyógyász intézet tulajdonosa és saját rendszerű gyógyításmódjával s ennek tagadhatatlan sikereivel sok barátot és sok ellenséget szerzett magának — a kollegái között. Hogy betegek közt csakis barátai lehetnek, röpirata erről tesz tanúságot. A 102 lapra terjedő és igen sok cinkografált fénykép-másolattal telenyomott ízet címe ez: „Miert nem lehetett eddig, és miert lehet most a test összes elgőrbőléseit és az izület gyuladásokat meggyógyítani?” A könyv nem szakemberek, hanem a nagyközönség számára van írva, s a dr. Róth intézetében gyógyult betegek kezítés előtti és utáni képmásaival van bőnne szemmel láthatólag b-bizonyítva, hogy az ugynevezett „gőgyógyítás” móddal mily meglepő eredményeket lehet elérni. A kis mű Grill Károlynál jelent meg s 60 kéért minden könyvkereskedésben kapható; mi azért tartjuk érdemesnek a felemlítésre, mert tény, hogy igen sok a kiüött vallú és görbe-hajú gyermek, úgy a vidéken, mint a fővárosban s ezeknek a szüleire nagy vigasztalás lesz, ha olvashatják és a képekből láthatják, hogy kis betegek számára van menekvés, csak kellő időben alkalmazzák az orvosi segélyt.

Csarnok.

Ellentétek a zenében.

Írta: Tornyai Károly.

Folytatás.

Igaz, hogy ha a zenével öllekezik egyszersmind az élőszó elevenebb lesz és érthetőbb általa a zeneművé-

szet is; annál is inkább, mert a zene inkább a kedély-hangulat fokozódott nyilatkozása. De azt sem szabad felednünk, hogy manapság már nem állunk bölcseje előtt sem a zenészetnek, sem a költészetnek, sőt inkább fejlődés delelő pontján álló költészetéről és zenészetéről beszélhetünk. S ha pl. az ősrégi egyházi himnusz, zsoltár sequentia stb., mely mindég csak énekelgetett, soha sem olvastatott, szöveg nélküli érhettelen is volna, de nem úgy újabbkori zeneműveink, melyek a fejlődésnek ugyszólván netovábbját már elértzeneköltészetnek önálló termékei. Nem szabad elfelednünk azt, hogy a zene önálló művészet s mint ilyen időmolytán különvált a költészettől s önállóan kezdett fellépni, ahol pedig a költészetrel egyetemben egybeolvadva kellett célját követni pl. a lithurgiában, akkor azt tulajdon költői varázsával övezve, nemesebb formában, átszellemülve, eszményi tökéletességben tüntetle föl. Palesztina, Orlandó, Allegri s Gabrieli érdemeit ki tekintetben a legszebb s örökké zöldelő babérokat, s a mit ezek igazán bamulatos, sokszor mennyei polyphoniájuk által el tudtak érni, most a holt hangszerek művészi alkalmazása által törekednek utánozni. E hangszerelésben, mely hivatva van a drámai szót színeznii, körülötte megfelfel, szebbnél-szebb tájakat festeni s így a hatást emelni, Wagner igazán bamulatos művészetet fejtett ki. Szerfölötti hatásokat volt képes előidézni, letudta az embert szinte bilincselni. De ezért felül nem multa Beethovent, kinek kilencedik Symphoniáját, midőn Szent-Pétervárott először előadták, a híres orosz Glinka csupa tiszteletből a pusztta földre tlt s könyvelt szemekkel hallgatta végig. Azonban itt is igaz a mit Dorn Henrik, „aus meinem Leben“ című munkájában (Berlin 1870.) mond Wagner hangszereléséről: „hogy a merészség, mellyel Wagner Orkestrumának hangfésékeit vegyiti, sokszor kicspangásokra vizii.“ Tagadhatlan, hogy a hangszerelésben rejlik a „költő zenész“ Wagnernak ereje, ezzel képes oly megragadó hangszínezéseket létrehozni, melyek szinte kábitó-hatással vannak a hallgatóra, s melyek nagy ügyességgel fődik operáinak sokszor jelentékeny hiányait a zenében jártas, kevésbé műértő közönség előtt.

Ne higgye senki, hogy azokban az időkben, midőn Gluck szükségesnek vélte az opera reformját (1760.) vagy annakelőtte, nem léteztek oly drámai zeneművek, operák, melyek még ma is ne érdemelnék meg becsülésünket. Elég e tekintetben felemlítenem Cavalli, Carissimi, Stradella stb. neveit, vagy a híres napolyi iskolának egyes nagy képviselőit pl. Scarlattit, Trauttat, Feot, Pergoleset. De mégis, ha Gluck az opera reformja mellett barcolt s működött, azért tette, hogy mint a legújabb időben Wagner, imét jogaihoz segítse a poesist, melynek öleleseitől kibontakozott a zene művésze. Megtörtén ugyan Gluck előtt és korában, hogy az elbizakodott és hatást hajhaszó olasz operaelemek a dramaticus szót izetlen hangcsavardásokkal, művészi trükkökkel stb. eléle egyéni gyakorlatosságot felhúntató cikornyákkal a szó szoros értelmében agyonölték a mi sozat artott a költészetnek. Mindazonáltal Gluck nem ezek ellen kelt ki elsősorban, hanem minden hazug, minden nem drámai és formaszertü elien, melyek idők folytan becsúszhattak és lökép az olaszok által előszertetettel karoltattak fel; pl. a chabionszerü ariák ellen, melyek többnyire untató hosszúságra nyúltak, s azután ama természet ellenes esztelenség ellen, hogy hősök szerepeit nők, szoprán hangon énekeltek, stb. Gluck ilyenfélét méltatlannak tartott a drámához s ki „Alceste“ és „Paride ed Ellena“ című operáihoz irt előszavait ismeri, mégis győződhetett jóakaratóról s törekvéseinek jogosultságáról.

Mozart kaptott is a lángész sajátos ügyességével Gluck reformján, de ovakodott Gluck azon hibájától, hogy mindazt, ami valamennyire hasznára volt a drámának, de rovására a zenének, kiküszöbölte. Böcs közepurat tartott szemelőtt. Dalműveiben ott találjuk ama megragadó mixturát, mely Gluck szelleméből és Mozart érzeki szép hangvarázsából vegyült össze, emlékeztetve ama kristálytiszta dallamhu lamzásokra, melyeket már a Gluck előtti olasz operákban is csodálunk. Mozart kezeiben a hangszerelés második eszöbözze lesz a drámai kifejezésre úgy, hogy a szöveg a zenével együtt egy új élő alakot tüntet elő, mint a test és lélek az embert. Ha ezért Mozart az operának megalkotója is, szintilyen sok követőre talált, mégis épen e követői tértek el zene és költészet tekintetében az operának általa kijelölt útjáról. Mint e tekintetben kivétel képező műveket talán egyedül Weber dalműveit nevezhetnők meg, ezek között pedig talán, leginkább az Euryanthe című operát, melyet méltán mondhatunk Wagner „első zenésze“ anyjának. Egyebekben oly feltűnő lett időközben a változás, hogy míg Mozart „Figaró“-ját bátran tekinthetjük a nemesebb, finomabb zenei vigjáték korának, addig Rossini „Savillai borbélyá“ mind szövegben, mind pedig zenében már csak a zenei bohózatnak sokat utánzótt mintaképe. A könnyelmű olasz és a frivol francia szellem, mely mindinkább dominálni kezdett a szípadon s mely Offenbach ledér, ha nem is épen műérték nélküli zenéjében, operettjeiben szinte az erkölcsötlen-nel lett hatás, uadorító hatással volt a német nemzeti

zeneirány megteremtőjére, Wagnerre, ki mint lelkes hazafi már régóta foglalkozott óriási, csak egy lángész agyában létre jöhető eszmével, melynek feladata ne csak az legyen, hogy reformálja a német zeneművészetet, hanem általában az egész német civilizációt. Ezen eszme megvalósítása lehetett szeméi előtt, s ennek érdekében mint író és zeneköltő egyaránt vaskövetkezetességgel küzdött, midőn nemzete történelmének ősrégi alakjait, hőseit varázsolja elő s állítja zenéjének színpompájában, mintegy felesleges új tündérszágban a néző és halgató szemé elé. S talán eme szigorú ragaszkodása a nemzethez, mely sokszor bántó subjectivitással lép fel műveiben, az, mely sokszor ártott a költőnek és zenének, midőn Geniuszát magas röptében akadályozva. arra kényszerítette, hogy a költő fogatkozásait sokszor a hangszerek mathematicus pontosságával s a művész technikai abszolútizmusával fődözze be.

(Folyt. köv.)

Piaci árak

Nagyenyeden, 1893. év. február hó 19-én.

Egy hektoliter tisztabuza	—	5	frt	—	kr.
„ „ elegy „	—	4	„	25	„
„ „ rozs „	—	3	„	40	„
„ „ kukoricza	—	2	„	90	„
„ „ zab	—	2	„	20	„
Marha hus kilója	—	—	—	48	„
Borju „ „	—	—	—	44	„
Sertés „ „	—	—	—	48	„
Egy köbméter fa	—	2	„	50	„

Felölös szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN.

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Egész selyem, mintázott Faulárdokat

(mintegy 450 különböző iajban) méterenkint 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, kockás, esikós, virágos, damasztolt minőségben (mintegy 230 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállit postabér és vámmentesen HENNEBERG G. (es. kir. udv. szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Szám 40—1893. Alsó-Fehérmegye főispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérmegyének Nagyenyed székhellyel összekötött megyei állatorvosi állása üressedésbe jöven: ezen 450 frt évi fizetéssel és 280 frt uti-általánynyal javadalmazott állásra pályázatot nyitok s felhivom a pályázni kívánókat, hogy — az 1883. évi I. t.-c. 9. §-ának IV. pontja értelmében — kellőleg felszerelt folyamodásukat f. évi márczius 1-éig hozzám nyujtsák be.

Nagyenyed, 1893. február 17.

Br. Kemény,
főispán.

Gazdaközönségünk

számára új reform.

Ezennel tudatjuk a tisztelt vevőközönséget, hogy a biztosítékok maximumja nyujtása céljából **vetőmagyaink** minden zsákját a budapesti m. kir. magvizsgáló állomás kiküldöttje által megvizsgáltatván, hivatalos ólomzár alatt minden zsákot külön **tisztasági, csiraképességi**, a heréknel arankamentességi — bizonyítvánnyal ajánlunk.

Vörösheret) 10, 25, 50, 100 kilós zsákokban, kilónként			
magyszeműt) 76 krt. 5 kilós postazsák ára 4 frt.			
Komocsiint	40 kilós zsákokban	kilónként	30 krt.
Bataticmot	50 „ „	„	18 „
Fehér csillagfürt.	100 „ „	„	8 „
Lóbabot	100 „ „	„	8 „
Tavaszbuzát	80 „ „	„	8 „
Beseler f. zabot	50 és 60 k. „	„	8 „

Zsákok belemérve nem számíttatnak. — Küldés utánvétel. Áruk Alvinczen.

Ezenkívül ajánlunk Richter-féle **Imperator burgonyát** nagy gumós bőtermőt, 100 kiló 5 frt. **Drassói karika sajtot** és **Nonplusulra esemegejsajtot** netto 4 kilós postacsomagban 3 frt.

Gr. Teleky Arvéd uradalma intézője
Alsófehérmegye u. p. Szardahely.

Helybeli és vidéki sörfogyasztó közönségnek tudomására kívánom hozni, hogy az

I-ső osztályu n.-szebeni korona sör

7 decis üvegekben

a mai naptól kezdve házamtól elvitetve

16 kr. árusítom el.

Tisztelettel: 1-2

Czeiler Eduárd. Tövis-utca 9. szám.

4411/1892. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság által közzétetik, hogy Bergner Mór és társa, kolozsvári cég végrehajtónak Majer Izidor végrehajtást szenvedő elleni 93 frt 54 kr tők ennek 1891. február 21-től járó 6% kamatai 16 frt költség, továbbá 50 frt tőke ennek 1890. december 30-tól 6% kamatai 10 frt 80 kr költség, 84 frt tőke ennek február 21-től járó 6% kamatai és 28 frt 95 kr költség behajtása végett abrudbányai kir. jbiróság területéhez tartozó Abrudbánya községi 64. szjkbvben foglal kövekező ingatlanok az 1881. évi 60 t.c. 156 § értelmében egészben: 1. s. 148. hrsz. ház, 149. hrsz. kert, 150. hrsz. kert, 151. hrsz. ház b. és ká. 484 frt, bp. 48 frt 40 kr és tartozékai abrudbányai kir. jbiróság tkvi. hivatala helyiségében megartandó nyilvános bírói arverésen 1893. év április hó 26-án d. e. 10 órakor becsaron alól is a becsár 10% ának bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő a vételárnak egyharmadát az arverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap, második 30 nap és harmadik 45 nap és e naptól számított 6% kamatokkal együtt, a gyulafehérvári kir. adó, mintbírói letéti hivatalnál a 39425/881 sz. igazságügyi miniszteri letéti szabályrendelet értelmében lefizetni.

E hirdetményel kibocsátott arverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóság és Abrudbánya városi tanácsánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírói hatóság, mint telekkönyvi hatóságot. Abrudbányán 1892. évi december hó 7-én.

KILYÉN KÁROLY, kir. aljbíró.

Sz. 204-1894.

k. ig.

Pályázati hirdetmény.

Az alsófehérmegye verespataki járáshoz tartozó verespataki egészségügyi körben, mely 13,161 lakost számlál, a körorvosi állás betöltendő lévén, ennek betöltése érdekében az 1886. évi XXII. t. c. 82. §-sa alapján pályázatot nyitok.

Ezen közegészségi körhöz tartoznak Verespatak, Mogos nagyközségek a bucsumi körjegyzőség községei vagyis Bucsum, Muska és Karna községek.

Javadalmazása évi 500 frt, mely összeg havi előleges részletekben Verespatak nagyközség pénztárából veendő fel; a látogatási díjak, nappali 20 kr, az éjjeli órákban 40 krban vannak megállapítva. Köteles a megválasztott körorvos az egészségügyi kör minden községtől havonként egyszer beutazni s a szegényeket díjtalanul gyógykezeltetni. — A megválasztandó körorvos Bucsum községben kötelese lakni.

A pályázni szándékozókat felhívom, hogy az 1883. évi I. t. c. 9. §-sa illetőleg az 1876. évi XIV. t. c. 43. §-sa értelmében felszerelt pályázati kérvényeiket 1893. évi febr. hó 28-ik napja d. u. 5 óráig a vezetésem alatti szolgabíróihoz nyújtsák be, később érkező pályázatokat nem fogadok el.

A választás Verespatak nagyközség házában 1893. évi március hó 7-én d. e. 10 órakor tartatik meg az 1886. évi XXII. t. c. 77-83 §§-ban megszabott módon.

A megválasztott körorvos köteles allomását 1893. év március 15-ig elfoglalni.

Verespataki járás főszolgabírája. Verespatakon, 1893. évi január hó 24-én.

Imreh Károly, főszolgabíró.

3-3

Sz. 886-1893.

árv.

Arverési hirdetmény.

A néhai Pallos Gyula féle diódi birtok folyó évi február hó 27-én d. e. 10 órakor önkéntes arverési uton a helyszínén részletekint eladatik. A feltételek a megyei árvaszéknél s a diódi elöljáróságnál megtekinthetők.

Alsófehérmegye kp. árvaszékének N.-Enyeden 1893. február 9-én tartott üléséből.

Elnök helyett: Sáska Sándor, ülnök.

2-2

Sz. 599-1893.

közig.

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán üresedésbe jött Alsófehérmegye, magyar-igeni szolgabírói járásba, Benedek Felső-Gáld, Mindszent és Alsó-Gáld községekből alakított benedeki körjegyzői állásra, mely évi 400 frt fizetés, 60 frt lakbér, 35 frt irodai átalány, 60 frt körjegyzői küldönc, végül szabályrendeletileg megállapított munkadíjak szedésével van egybekötve, ezennel pályázatot hirdetek s felhívom pályázni szándékozókat, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §-sa szabványainak megfelelően felszerelt folyamódványaikhoz f. ev febr. 22-ig bezárólag adják be.

A választás folyó évi február hó 23-án d. e. 10 órakor fog a benedeki bíró házában megtartatni.

A magyarigeni járás főszolgabírájától, Magyar-Igen, 1893. jan. hó 28-án,

Csuka Domokos,

szolgabíró, t. b, főszolgabíró.

3-3

Máriaczei Gyomorcsépek. Magyarországi forrástár: Török József gyógyszerháza. Budapest, Király utca 12 sz. A védőjegy és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom.” A Mariaczei gyomorcsépek valódián kaphatók.

Nagynyeden

Kovács József gyógyszerész urnál.

Balászfalván

Schieszl Károly gyógyszerész urnál.

(10-43.)

Pályázat.

A nagyenyedi ev. ref. Bethlenkollegium előjárósága a főiskolának halálózás folytán üresedésbe jött jogügy és jószágigazgatósági állomásra pályázatot hirdet.

Javadalom:

- 1. Évi fizetés, évnegyedes előleges részletekben 800 frt.
2. Utazási átalány, évnegyedes előleges részletekben 400 frt.
3. 96 ürköbméter (24 méteről) I. oszt. tűzifa, évnegyedes előleges részletekben befuvarozva.
4. Szálláspénz 300 frt, esetleg természetben szállás.

Pályázati határnap március hó 31. s az ideig a főiskola mélt. előjárósághoz címzett s okmányokkal felszerelt folyamódványok beadandók, 1-3

Sz. 204-1893.

kig.

Pályázati hirdetmény.

Az Alsófehérmegye verespataki járáshoz tartozó abrudfalvi egészségügyi körben, mely 10,223 lakost számlál, a körorvosi állás betöltendő lévén, ennek betöltése érdekében az 1886. évi XXII. t. c. 82. §-sa alapján pályázatot nyitok.

Ezen közegészségügyi körhöz tartoznak az abrudfalvi körjegyzőség községei vagyis Abrudfalva, Szohodol és Kerpenyes községek.

Javadalmazása évi 500 frt, mely összeg havi előleges részletekben Abrudfalva község pénztárából veendő fel; a látogatási díjak nappal 20 kr, az éjjeli órákban 40 krban vannak megállapítva. Köteles a megválasztott körorvos az egészségügyi kör minden községtől havonként egyszer beutazni s a szegényeket díjtalanul gyógykezeltetni.

A megválasztandó körorvos Abrudfalva községben köteles lakni.

A pályázni szándékozókat felhívom, hogy az 1883. évi I. t. c. 9. §-sa, illetőleg az 1876. évi XIV. t. c. 43. §-sa értelmében felszerelt pályázati kérvényüket 1893. évi febr. hó 28-ik napja d. u. 5 óráig a vezetésem alatti szolgabíróihoz nyújtsák be. Később érkező pályázatokat nem fogadok el.

A választás Abrudfalva község házában 1893. év március hó 6-án d. e. 10 órakor tartatik meg az 1886. évi XXII. t. c. 77-83. §§-ban megszabott módon.

A megválasztott körorvos köteles allomását 1893. év március 15-ig elfoglalni.

Verespataki járás főszolgabírája.

Verespatakon, 1893. évi január hó 24-én.

Imreh Károly,

főszolgabíró.

3-3

Sz. 1945/1892. tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A balászfalvi kir. járásbírói hatóság, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Bretter Mór balászfalvi lakos végrehajtónak Puja Nikulae, Mitya Todea és Puja Juon végrehajtást szenvedők elleni 201 frt 25 kr s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a farkastelki 183. szjkbvben A + 1. r. 382/1. 382/2. hrsz ingatlanára 160 frt, a 2. r. 501. hrsz 20 frt, a 3. r. 507. hrsz 10 frt, a 4. r. 575. hrsz 10 frt, az 5. r. 851. hrsz 61 frt, a 6. r. 1071. hrsz 25 frt, a 7. r. 1768. hrsz 6 frt, a 8. r. 1774. hrsz 17 frt, a 9. r. 1776. hrsz 18 frt, a 10. r. 1802. hrsz 7 frt, a 11. r. 1868/1. hrsz 17 frt, a 12. r. 1891. hrsz 65 frt, a 13. r. 2286. hrsz 34 frt, a 14. r. 2737. hrsz 25 frt, a 15. r. 2895. hrsz 5 frt, a 16. r. 3402. hrsz 7 frt, a 17. r. 3427. hrsz 6 frt, a 18. r. 3586. 3590. hrsz 70 frt, a 19. r. 3656. hrsz 7 frt, a 20. r. 3758. hrsz 9 frt, a 21. r. 3867. hrsz 20 frt kiküldési árakban; továbbá Mitya Todea farkastelki lakos végrehajtást szenvedőnek a farkastelki 184. szjkbvben A + 1. 385. 386. hrsz ingatlanra 160 frt, a 2. r. 720. hrsz 3 frt, a 3. r. 730. hrsz 7 frt, a 4. r. 756. hrsz 31 frt az 5. r. 1057. hrsz 50 frt, a 6. r. 1064. hrsz 8 frt, a 7. r. 1857. hrsz 7 frt, a 8. r. 1890. hrsz 29 frt, a 9. r. 1970. hrsz 21 frt, a 10. r. 2897. hrsz 3 frt, a 11. r. 3470. hrsz 8 frt, a 12. r. 3498. hrsz 3 frt, a 13. r. 3577. hrsz 11 frt, a 14. r. 3589. hrsz 48 frt, a 15. r. 3757. hrsz 18 frt, a 16. r. 3866. hrsz 40 frt kiküldési árban s végül Puja Juon I. Vaszilie végrehajtást szenvedőnek a farkastelki 257. szjkbvben A + 1. r. 3792. hrsz alatt foglalt ingatlanára 48 frt megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1893. évi március 27-én d. e. 10 órakor Farkastelke község házában megartandó nyilvános arverésen a megállapított kiküldési áron alól is elfognak adatni.

Arverezni szándékozókat kötelesek végrehajtató kivételével az ingatlanok 10%-át készpénzben avagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban, a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. § értelmében, a bánatpénznek a bíróságtól előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírói hatóság, mint tkvi. hatóságot. Balászfalván 1892. okt. hó 7-én.

A kivonat hitelül: VÖRÖS ENDRE, kiadó.

Tisztán kölcsönös. Résztvevősei nincsenek.

1-2

Az összes nyeresemény a biztosítottak javára esik.

THE MUTUAL

new-yorki életbiztosító társaság

(alapított 1843.)

826 és fél millió frank biztosítéki alapjával

a legnagyobb pénzügyi világon

Biztosít emberi életet a legkülönbözőbb és legelőnyösebb módzatok szerint.

Prospektussal és tüzetesebb felvilágosítással szolgál a magyarországi vezérigazgatóság, Budapest, Bécsi-utca 5. sz.